

EL DESEMBRE CONGELAT

D'una ro, ro, ro. D'una ro
D'una sa, sa, sa. D'una sa
D'una ro, ro, ro. D'una sa
fecunda i poncella.

El desembre congelat,
confús es retira;
abril de flors coronat,
tot el món admira.

Quan en un jardí d'amor,
neix una petita flor;
d'una ro, ro, ro,
d'una sa, sa, sa.

D'una ro, d'una sa,
d'una rosa bella,
fecunda i poncella.

El primer Pare causà,
la nit tenebrosa,
que tot el món ofuscà,
la vista penosa.
Quan en una negra nit,
el millor Sol és eixit.

D'una be, be, be,
d'una lla, lla, lla,
d'una be, d'una lla,
d'una bella aurora,
que el cel enamora.

El primer Pare causà,
la nit tenebrosa,
que tot el món ofuscà,
la vista penosa.
Quan en una negra nit,
el millor Sol és eixit.

D'una be, be, be,
d'una lla, lla, lla,
d'una be, d'una lla,
d'una bella aurora,
que el cel enamora.

*Música: Nadala Popular.
Harmonització: Esteve Andreu.*